

## Het werk van Elia - Bekering, hervorming en herstel

***"Zie, Ik zal u de profeet Elia zenden vóór de komst van de grote en verschrikkelijke dag van de Heer: en hij zal het hart van de vaders tot de kinderen terugbrengen, en het hart van de kinderen tot de vaders, opdat Ik niet kom en de aarde met een vloek sla."***  
***Maleachi 4:5,6***

De uitdrukking "grote en verschrikkelijke dag van de Heer" wordt in de Bijbel gebruikt om een tijd te beschrijven waarin God het menselijk ras niet langer zal toestaan om ongehinderd door Hem door te gaan met zijn egoïstische en zondige praktijken. De profeten spreken ook over deze periode als de "dag van de wraak van de Heer" en een "dag van wolken en dikke duisternis". (Jesaja 34:8; Joël 2:2). Jezus, die uit Daniël 12:1 citeert, beschrijft dit als een tijd van "grote verdrukking". Mattheüs 24:21,22

Een prototype van deze 'grote en verschrikkelijke dag van de Heer' kwam over het volk Israël in de verwoestende rampspoed die volgde op hun

ationale afwijzing van Jezus, hun Messias. Gedurende enkele honderden jaren nadat Maleachi, de laatste van de profeten uit het Oude Testament, zijn boodschap aan het Joodse volk had gebracht, waren er geen speciale aanwijzingen dat God bijzondere aandacht schonk aan de eigenzinnigheid van het volk; niet totdat Johannes de Doper verscheen, en na hem Jezus.

Door de bediening van deze twee dienaren van God werd Israël opgeroepen tot bekering en hervorming, maar slechts enkelen gaven gehoor aan deze oproep (Johannes 1:6-12). Johannes de Doper voorspelde dat het volk door het niet gehoorzamen aan deze oproep tot bekering en het niet aanvaarden van hun Messias, door een verschrikkelijke ramp zou worden getroffen.

Johannes richtte zich in het bijzonder tot de schriftgeleerden, Farizeeën en Sadduceeën en zei: "Adderengebroed! Wie heeft jullie gewaarschuwd om te vluchten voor de komende toorn? Breng vruchten voort die passen bij bekering. En denk niet dat jullie tegen jezelf kunnen zeggen: 'Wij hebben Abraham als onze vader. Ik zeg jullie dat God uit deze stenen kinderen voor Abraham kan verwekken. De bijl ligt al aan de wortel van de bomen, en elke boom die geen goede vruchten voortbrengt, zal worden omgehakt en in het vuur geworpen. Ik doop

jullie met water tot bekering. Maar na mij komt er iemand die machtiger is dan ik, wiens sandalen ik niet waardig ben te dragen. Hij zal jullie dopen met de Heilige Geest en met vuur." Mattheüs 3:7-11

Zo wordt profetisch een "grote en verschrikkelijke dag van de Heer" beschreven, zoals die door Israël werd ervaren in de jaren 70-73 na Christus. Deze dag kwam over het volk als een manifestatie van Gods ongenoegen over de zonde en afgoderij van het volk, waarvan zij zich niet bekeerden, zelfs niet toen hun een laatste kans werd gegeven. De wraak van God die op deze manier werd getoond, resulteerde in de vernietiging van de natie en een verspreiding van het Joodse volk over de hele wereld, die bijna tweeduizend jaar zou duren.

De dag van benauwdheid voor Israël verbleekt echter in vergelijking met de grotere verdrukking die voor het einde van het Evangelietijdperk is voorspeld – een "tijd van benauwdheid, zoals er nog nooit geweest is sinds er een volk bestaat", die over de hele wereld komt (Daniël 12:1). Meer in het algemeen is deze grotere manifestatie van Gods wraak te wijten aan het ongebreidelde egoïsme van naties, leiders – zowel politieke als religieuze – en de samenleving in het algemeen. Zij hebben zich niet gehouden aan de rechtvaardige principes die in de Bijbel worden uiteengezet, noch hebben zij zich

gehouden aan de leer en het voorbeeld van Jezus, die de wet van de liefde predikte en naleefde. Mattheüs 22:37-40; Johannes 13:34,35

In plaats daarvan hebben veel mensen en hun leiders oorlogen, revoluties en allerlei soorten gewapende conflicten bevorderd en eraan deelgenomen. De meesten hebben hun vele afgoden aanbeden in plaats van God. Inderdaad, gedurende vele eeuwen leek het alsof God geen aandacht schonk. Maar nu is eindelijk de tijd gekomen dat Hij in actie komt, dat Hij ingrijpt in menselijke aangelegenheden, en het resultaat is een "tijd van benauwdheid", de "grote en verschrikkelijke dag des Heren".

Onze tekst verklaart dat vóór de komst van de 'dag des Heren' de profeet Elia zou worden gezonden om een hervormingswerk te ondernemen. Elke vrome Israëliet keek uit naar de komst van de beloofde Messias en naar de goddelijke regering die de profeten hadden voorspeld dat hij op aarde zou vestigen. Maar hier was blijkbaar nog een andere belangrijke persoonlijkheid, een 'profeet' die ook moest komen en een omvangrijk hervormingswerk moest volbrengen vóór de 'grote en verschrikkelijke dag van de Heer'.

Er was nog een andere persoonlijkheid, zoals de Israëlieten het begrepen, die in de geschriften van december 2025

Mozes was beloofd. In Deuteronomium 18:15-18 spreekt Mozes onder goddelijke inspiratie over een 'profeet, ... zoals ik', die het volk zou geven wat zij op Horeb verlangden, namelijk het einde van Gods 'stem' tegen hen, opdat zij zouden kunnen leven. Over deze grote man spraken de Israëlieten gewoonlijk als 'die profeet'.

Toen Johannes de Doper zijn bediening begon, stuurden de Joden priesters en Leviëten om hem te ondervragen, met als doel te achterhalen wie hij beweerde te zijn. Johannes ontkende dat hij 'Christus', de Messias, was. Toen vroegen deze boodschappers: 'Bent u Elia?' - of Elia - met de profetie van Maleachi in gedachten. Johannes' rechtlijnige antwoord op deze vraag was: 'Ik ben het niet'. Toen vroegen de boodschappers: 'Bent u die profeet? En hij antwoordde: Nee.' Johannes 1:19-21

Wat betreft de vraag of Johannes de Doper de voorspelde Elia was, was zijn ontkennende antwoord aan de priesters en Leviëten echter niet helemaal doorslaggevend. De engel die de geboorte van Johannes voorspelde, zei: 'Hij zal velen van de kinderen van Israël tot de Heer, hun God, bekeren. En hij zal voor Hem [Jezus, de zoon van God] uitgaan in de geest en kracht van Elia [Grieks voor Elia], om de harten van de vaders tot de kinderen te bekeren, en de ongehoorzamen tot de wijsheid

van de rechtvaardigen; om een volk gereed te maken voor de Heer." Lucas 1:16,17

Deze profetie identificeert Johannes de Doper niet definitief als de voorspelde Elia. Er staat alleen dat hij zijn bediening zou uitoefenen in de "geest en kracht" van Elia. De profeet Elia was onverschrokken en moedig geweest bij het uitvoeren van zijn hervormingswerk in Israël, en het was in dezelfde geest en kracht dat Johannes het volk tot bekering opriep. In veel opzichten leek het werk van Johannes op dat van Elia, en de moedige manier waarop hij het uitvoerde was zeker identiek.

Verwijzend naar Johannes de Doper zei Jezus tegen de menigte: 'Als jullie bereid zijn te aanvaarden wat ik zeg, dan is hij Elia, degene van wie de profeten hebben gezegd dat hij zou komen...' (Matteüs 11:14). Ook hier hebben we weer een voorwaardelijke identificatie van Johannes: 'Als jullie bereid zijn te aanvaarden wat ik zeg'. Wat Jezus bedoelde was dat Johannes voor degenen die door zijn bediening waren bereikt en hervormd, de belofde Elia was. Dit geeft aan dat het werk van hervorming dat in de profetie van Maleachi wordt beschreven, de sleutel is tot het begrijpen ervan, en niet een bepaald individu of bepaalde individuen die dat werk zouden kunnen uitvoeren of zich zouden kunnen verbinden om dat werk uit te voeren.

We gebruiken de uitdrukking "op zich nemen om uit te voeren" met opzet, want de profetie zelf impliceert de mogelijkheid van een aanvankelijke mislukking en legt uit wat de gevolgen van een mislukking zouden zijn: "opdat ik niet kom en de aarde met een vloek sla". (Maleachi 4:6). Met andere woorden, als het hervormingswerk, dat wordt beschreven als het terugbrengen van de harten van de kinderen tot de vaders en de harten van de vaders tot de kinderen, zou mislukken, dan zou er een grote vloek over de aarde komen, ogenschijnlijk als straf voor degenen die geen acht sloegen op de boodschap van de hervormer.

We zien hiervan een voorbeeld in het geval van Johannes de Doper en zijn bediening in Israël. Velen luisterden naar zijn oproep tot bekering en werden daardoor gezegend. De meerderheid van het volk deed dat echter niet. Omdat ze geen gehoor gaven aan de boodschap van Johannes, waren ze niet bereid om Jezus als hun Messias te aanvaarden en waren ze bereid en klaar om hem te kruisigen. In de uitvoering van Gods plan leidde dit tot een ramp voor het volk. Binnen slechts veertig jaar, en met medewerking van sommigen van degenen die Johannes hadden verworpen en om de kruisiging van Jezus hadden gevraagd, kwam de voorspelde straf. Dit was de verwoesting van hun tempel en de

stad Jeruzalem, en later de verstrooiing van de Joden over de hele aarde. Lucas 19:41-44; 23:20-23; Matteüs 23:27,38; 24:1,2

## **Voortdurende oproep tot bekering**

Aangezien, zoals Jezus uitlegde, Johannes de Doper de voorspelde Elia was voor degenen die het konden ontvangen, en niet de Elia voor degenen die niet op zijn boodschap reageerden, is het duidelijk dat we de vervulling van Maleachi's profetie niet op de juiste manier kunnen zoeken in en door één enkel individu. De naam "Elia" wordt in de profetie veeleer gebruikt als symbool voor een werk dat vergelijkbaar is met dat van de oorspronkelijke Elia. Dit was een werk van hervorming dat tot bekering opriep, waarbij het volk van Israël werd opgeroepen om terug te keren naar hun God en zijn soevereiniteit over de natie te erkennen.

Het voorspelde werk van Elia zou dus een oproep aan het volk zijn om zich te bekeren, te hervormen en te erkennen dat het 'koninkrijk der hemelen' nabij was. (Matteüs 3:1,2). Johannes de Doper begon aan een dergelijk werk, maar het werd zeker niet met hem voltooid. In Matteüs 4:17 staat: "Vanaf die tijd [na de bediening van Johannes] begon Jezus te prediken en te zeggen: Bekeert u, want het koninkrijk

der hemelen is nabij." Dit was dezelfde boodschap die eerder door Johannes was gebracht.

In Marcus 6:12 lezen we dat toen de discipelen van Jezus op pad gingen om te prediken, zij "verkondigden dat de mensen zich moesten bekeren". Nadat de Heilige Geest op Pinksteren op de kerk was neergedaald, werd de oproep tot bekering nog steeds gepredikt. In zijn preek op de Pinksterdag zei Petrus tegen zijn toehoorders: "Bekeert u en laat u dopen." (Handelingen 2:38). In een latere toespraak zei hij: "Bekeert u, ... en laat u dopen." (Handelingen 3:19). In zijn preek op de Areopagus zei Paulus dat de Heer nu "allen overal gebiedt zich te bekeren". (Handelingen 17:30). Toen Paulus zijn bediening aan koning Agrippa uitlegde, zei hij dat hij "eerst in Damascus, daarna in Jeruzalem en in heel Judea, en ook aan de heidenen predikte dat allen zich van hun zonden moeten bekeren en zich tot God moeten wenden en door hun goede daden moeten bewijzen dat zij veranderd zijn." Handelingen 26:20

Uit deze teksten blijkt duidelijk dat de oproep tot bekering werd voortgezet door Johannes de Doper, Jezus, de twaalf apostelen en zijn volgelingen door de eeuwen heen sinds Pinksteren. Dit was het voorspelde werk van Elia. Na zijn opstanding gaf Jezus zijn discipelen de opdracht om onder alle

volken het evangelie te gaan prediken. (Matteüs 28:19; Lucas 24:46-48). Dit impliceert duidelijk dat de boodschap van bekering en hervorming voortgezet moest worden door de bediening van de trouwe volgelingen van de Heer, de "kleine kudde" (Lucas 12:32). Zo is de profetie dat Elia zou komen vóór de "grote en verschrikkelijke dag van de Heer" vervuld gebleven. Dit is vooral duidelijk in de tijd waarin we nu leven, omdat de volgelingen van Christus op grote schaal hebben getuigd dat het 'koninkrijk der hemelen' nabij is en dat de zegeningen ervan spoedig zullen beginnen te stromen naar 'alle volken van de aarde'. Genesis 12:3; 22:18; Handelingen 3:25,26; Galaten 3:8

## **De wereld is nog niet bekeerd**

Desondanks heeft de wereld in het algemeen door de eeuwen heen en ook nu geen acht geslagen op de boodschap van Elia over bekering en hervorming, net zoals Israël geen acht sloeg op Johannes de Doper. In plaats daarvan is de wereld doorgegaan met haar over het algemeen zondige, egoïstische levenswijze, zonder acht te slaan op de 'vloek' die ongebreideld menselijk egoïsme onvermijdelijk over alle volken zou brengen. Net zoals er een vloek over Israël kwam als gevolg van het uitblijven van bekering ten tijde van Jezus' eerste komst, zo

verkeert de huidige onbekeerde wereld ten tijde van Christus' tweede komst in nood en verdrukking.

De wereld is nog niet bekeerd door het evangelie. Duisternis bedekt nog steeds de aarde en 'diepe duisternis het volk' (Jesaja 60:2). Dit betekent echter niet dat de wereld nooit bekeerd zal worden en dat het voorspelde werk van Elia nooit succesvol zal zijn. Gods wijsheid heeft van tevoren bepaald dat het noodzakelijk zou zijn dat de mensheid door de "vloek" van de grote tijd van benauwdheid heen zou gaan om te erkennen dat alleen de rechtvaardige heerschappij van het komende Messiaanse koninkrijk erin kan slagen de goddelijke wil "op aarde, zoals in de hemel" te vestigen. (Matteüs 6:10). Nu we zien dat dit principe in vervulling gaat en de voorspelde 'vloek' over de wereld komt, kijken we vol vertrouwen uit naar de vestiging van het glorieuze koninkrijk van de Messias. Zijn koninkrijk zal de wereld verlichten en de mensen doen zeggen: 'Dit is onze God, op wie wij hebben gewacht, ... wij zullen blij zijn en ons verheugen in zijn redding. Jesaja 25:9

## **Een visioen van het koninkrijk**

In het visioen van de Transfiguratie dat aan Petrus, Jakobus en Johannes werd getoond, krijgen we een verdere verduidelijking en bevestiging van de symboliek van Elia in de profetieën. (Matteüs 17:1-

13). In het laatste vers van het voorgaande hoofdstuk zei Jezus: "Er zijn sommigen hier die de dood niet zullen smaken voordat zij de Zoon des mensen zien komen in zijn koninkrijk." (Matteüs 16:28). In het volgende vers, het eerste van hoofdstuk 17 v, lezen we: "Zes dagen later nam Jezus Petrus en de twee broers, Jakobus en Johannes, mee en leidde hen naar een hoge berg om alleen te zijn." Dit was de berg van de Transfiguratie.

Toen Jezus zei dat sommigen van hen de dood niet zouden smaken voordat zij Hem in zijn koninkrijk zouden zien, bedoelde Hij duidelijk dat zij een visioen van het koninkrijk zouden krijgen, wat drie van hen slechts zes dagen later ook kregen. Dit was ook Petrus' begrip, want in het eerste hoofdstuk van zijn tweede brief spreekt hij over een overvloedige toegang tot het "koninkrijk van onze Heer en Heiland Jezus Christus" (vers 11). Vervolgens voegt hij een paar verzen later toe over deze glorieuze hoop: "Wij zijn geen verzonnen fabels gevolgd toen wij u de kracht en de komst [Grieks: aanwezigheid] van onze Heer Jezus Christus bekendmaakten, maar wij waren ooggetuigen van zijn majesteit. Want hij ontving van God de Vader eer en heerlijkheid, toen er een stem tot hem kwam uit de voortreffelijke heerlijkheid: Dit is mijn geliefde Zoon, in wie ik mijn welbehagen heb. En deze stem uit de hemel hebben

wij gehoord, toen wij met Hem op de heilige berg waren." 2 Petrus 1:16-18

Het is duidelijk dat Petrus, Jakobus en Johannes een visioen van het koninkrijk van Christus kregen, en het is veelzeggend dat zij in dit visioen Mozes en Elia samen met Jezus zagen. (Matteüs 17:3). Het was de manier waarop de Heer zei dat de profetieën over Elia en "die profeet", die "als Mozes" zou zijn, hun werkelijke en volledige vervulling zouden vinden in het Messiaanse koninkrijk. Andere schriftgedeelten onthullen dat dit Gods plan is.

Toen Petrus, geïnspireerd door dit visioen van het koninkrijk, zijn bekende preek hield over de 'tijden van herstel [Grieks: restauratie] van alle dingen', en eraan toevoegde dat dit was gesproken door 'de mond van alle heilige profeten van God sinds het begin van de wereld', haalde hij als een van zijn bewijsteksten de belofte aan die de Heer had gedaan om een groot profeet zoals Mozes op te wekken. (Handelingen 3:20-22). Petrus begreep dus dat de profetie in Deuteronomium 18:15-18 in vervulling zou gaan tijdens de „tijden van herstel van alle dingen”.

Op de berg der Verheerlijking zei Jezus dat Elia "inderdaad komt en alle dingen zal herstellen" (Matteüs 17:11). In deze uitspraak verwijst Jezus naar de uiteindelijke voltooiing van het werk van Elia

tijdens zijn koningschap en de daaruit voortvloeiende zegeningen voor alle families van de aarde.

Door Johannes de Doper werd een begin gemaakt met dit werk, maar hij werd door de meerderheid verworpen. Vervolgens werd Jezus verworpen en ter dood gebracht. Dit werk is sinds Pinksteren in het huidige tijdperk voortgezet, maar degenen die de boodschap verkondigen, zijn eveneens grotendeels verworpen en vervolgd. Pas wanneer het koninkrijk van Christus in macht en heerlijkheid is gevestigd, zoals zo levendig wordt beschreven in het visioen van de transfiguratie, zal het voorspelde werk van Elia eindelijk worden volbracht. Dan zullen Gods voorschriften op aarde worden hersteld en zal de hele mensheid, bevrijd van de veroordeling van Adam, uit de slaap des doods worden gewekt en de kans krijgen om in menselijke volmaaktheid te worden hersteld en voor eeuwig op de herstellende aarde te leven. Johannes 5:28,29; Romeinen 5:18,19; 1 Korintiërs 15:21,22

## **Twee fasen van het Koninkrijk**

Vanuit een ander standpunt was het passend dat Mozes en Elia samen met Jezus werden getoond in dat wonderbaarlijke visioen van het koninkrijk. Mozes, als wetgever en profeet, en Elia, als hervormer in Israël, zijn passende symbolen voor

alle oude trouwe dienaren van God. Al deze geloofshelden waren vertegenwoordigers van God in de tijd voorafgaand aan de eerste komst van Christus. Zij hielden vast aan de beginselen van goddelijke gerechtigheid in een zondige wereld en leden en stierven omwille van de gerechtigheid. Toch was de wereld over het algemeen niet onder de indruk van hun aanwezigheid en bediening. Hebreëën 11:1-40

In het koninkrijk zal het echter anders zijn. Deze groep oude en trouwe dienaren van God zal dan uit de dood worden opgewekt en de menselijke vertegenwoordigers worden van de goddelijke Christus in de aardse fase van het koninkrijk. Dan zullen zij beloond worden door te zien dat datgene waarvoor zij stonden, op aarde zegeviert. Door de autoriteit en macht van "die profeet", Jezus, die groter is dan Mozes, zullen zij zien dat de kennis van de Heer de aarde vult "zoals het water de zee bedekt". (Jesaja 11:9; Habakuk 2:14). Dan zullen de rechtvaardigen niet meer worden vervolgd. Aan de andere kant zal hij „de smaad van zijn [Gods] volk wegnemen” (Jesaja 25:8).

God gebruikte Elia en zijn hervormingswerk om de oproep tot bekering en aanvaarding van de nieuwe Koning van de aarde - Christus - te symboliseren. We kunnen Elia dus terecht beschouwen als een

symbool voor het werk van Christus, samen met de trouwe, overwinnende 'kleine kudde' gedurende het Evangelietijdperk, vóór hun respectieve dood. De afgelopen tweeduizend jaar heeft de voortdurende boodschap van bekering en hervorming die aan de wereld wordt verkondigd, nog niet "het hart van de vaders tot de kinderen en het hart van de kinderen tot de vaders" gekeerd. De daadwerkelijke voltooiing van dit werk wacht op de vestiging van het koninkrijk van Christus in macht en grote heerlijkheid. Hoe mooi wordt dit getoond door de verschijning van Elia met Jezus in dat visioen van het koninkrijk.

Uniek in de ervaringen van de oorspronkelijke Elia was het feit dat hij aan het einde van zijn bediening van de aarde werd opgenomen. Hoewel hij niet daadwerkelijk naar de hemel van ging, suggereert en symboliseert zijn ervaring duidelijk het feit dat de grotere Elia-klasse, nadat zij hun trouw in het getuigen van het evangelie ongeacht de kosten hebben bewezen, in de opstanding tot hemelse heerlijkheid worden verheven om samen met Jezus deel te nemen aan de geestelijke fase van zijn glorieuze koninkrijk. Rom. 8:16,17; 2 Tim. 2:11,12; Openb. 20:6

In het visioen van de Transfiguratie zien we een prachtige weergave van de aardse en geestelijke fasen van het Messiaanse koninkrijk, waarin Jezus

zelf het hoogste Hoofd en Heerser zal zijn, de "Koning der koningen en Heer der heren". (Openbaring 19:16). Door middel van het koninkrijk zal het werk van Elia om de wereld met God te verzoenen uiteindelijk volledig en voor altijd worden volbracht. Wanneer dit werk voltooid is, na de duizendjarige regering van Christus, zal het koninkrijk worden overgedragen aan de hemelse Vader, opdat Hij 'alles in allen' zal zijn. Openbaring 20:6-15; 1 Korintiërs 15:25-28